

ad stk. 1.

Medens udgifterne til distriktsjordemødrenes lønninger hidtil har været fordelt mellem staten og kommunerne efter en række forskellige og ret indviklede fordelingsregler, foreslås disse udgifter fremtidig fordelt mellem de to parter i et fast forhold, der er foreslået fastsat til det nuværende faktiske forhold mellem statens og kommunernes andele i de samlede lønningsudgifter. Herved vil der opnås en betydelig administrativ forenkling. Da den foreslåede løn er en „bruttoløn“, må statens andel beregnes af kommunernes udgifter til distriktsjordemødrenes lønninger med fradrag af beløb svarende til de foreslåede bolig- og pensionsbidrag (altså lig de beløb, der faktisk udbetales distriktsjordemødrene). Udgiften til distriktsjordemødrenes boliger vil efter forslaget fortsat påhvile kommunerne (d. v. s. at der ved opgørelsen af statens andel også må fradrages boligbidragsbeløb i lønudgiften til distriktsjordemødre uden tjenestebolig).

ad stk. 2 og 4.

Disse regler vedrørende fordelingen af pensionsudgifterne svarer til bestemmelserne efter den nugældende jordemoderlov. Dog foreslås det nugældende absolutte maksimum for de særlige understøttelser til de før den 1. april 1920 pensionerede distriktsjordemødre ophævet.

ad stk. 3.

Bestemmelsen indeholder en ny regel, idet der foreslås indført hjemmel for staten til at yde økonomisk støtte til kommunernes særlige foranstaltninger til tilvejebringelse af fødselshjælp i visse områder, der ikke har kunnet henføres under den almindelige distriktsinddeling, jfr. bemærkningerne til § 4, stk. 2 (smådistrikter på ca. 30 fødsler årlig og derunder). Det må anses for rimeligt, at staten på dette punkt bistår kommunerne i deres bestræbelser for at opnå en så økonomisk ordening af den af det offentlige etablerede fødselshjælp som muligt.

Til § 14.

Medens de foreslåede lønninger — ligesom ved tidligere ændringer af distriktsjordemødrenes lønforhold — vil komme til anvendelse for alle de distriktsjordemødres vedkommende, der er ansat på tidspunktet for de nye lønningsreglers ikrafttræden (1. april 1952), således at den pågældende

jordemoder bevarer sin allerede erhvervede lønningsanciennitet, har man fundet anledning til at gøre en afvigelse for de i forslaget § 4, stk. 2, omhandlede forhøjelsers vedkommende. Fremtidig vil disse forhøjelser blive ydet på et noget andet grundlag end de hidtidige tilskud til distrikter med ringe antal fødsler, ligesom antallet af tilskudsgrupper vil blive begrænset fra 8 til 2. Det foreslås derfor, at den hidtidige tilskudsordning løber videre efter 1. april 1952 — dog gøres de foreslåede refusionsregler i § 13, stk. 1, straks anvendelige — indtil en vurdering af de omhandlede distrikter på det nye grundlag har fundet sted (senest 1 år efter lovens ikrafttræden). Såfremt der i enkelte tilfælde ved indførelsen af de i § 4, stk. 2, omhandlede forhøjelser måtte blive tale om lønnedgang for en distriktsjordemoder, forudsættes denne nedgang normalt afbødet ved ydelse af et personligt tillæg, jfr. forslagets § 4, stk. 3.

*Til § 15.**ad stk. 1.*

Denne regel svarer til tjenestemandenslovens § 71, stk. 2, dog uden adgang til at vælge behandling efter pensionsskalaen i de tidligere jordemoderlove, hvilket heller ikke hidtil har været muligt for distriktsjordemødre, jfr. § 17 i bekendtgørelse nr. 154 af 30. marts 1949 af lov om distriktsjordemodervæsenet (§ 11 i lov nr. 77 af 15. marts 1939).

ad stk. 2.

En tilsvarende bestemmelse findes i den gældende jordemoderlovs § 13, stk. 2.

ad stk. 3.

For at gøre overgangen fra de hidtidige pensioner mere gradvis foreslås det, at de distriktsjordemødre, der afskediges med pension i den første tid efter de nye pensionsreglers ikrafttræden (den 1. april 1952), og som ikke kan have nået i større omfang af bidrage til pensionen gennem det foreslåede pensionsbidrag, stilles noget ugunstigere end de distriktsjordemødre, der opnår pension, efter at loven har virket i en længere årrække. Grænsen for denne nedsættelse er i overensstemmelse med forslagets § 9, stk. 3, om aldersgrænsen for pensionsberettiget ansættelse. Beregnet med de pr. 1. april 1952 gældende reguleringsstillæg m. v. betyder den foreslåede 20 pct. nedsættelse af (grund-)pensionen for en